

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

148. *Negotia sæcularia studiosiſſime vitare.*

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

Non fuerunt qui possent Legato dicere, ditauimus Abraham.

7. Urbanus VI. statim atque renunciatus est Pontifex, Cardinalibus omnibus ad se vocatis, grauissimam pœnam seuerè interminatus est ijs, qui iniustas causas fouerent, aut etiam qui in causis iustis munera acciperent. Quia iustitiam exire modo iniusto iniustitia est, diuina enim lege præceptum est Deuteron. 16. *iuste quod iustum est persequeris*, hoc est iusto modo, at non est iustus modus interueniente munere iustitiã tueri. Cerquit, nihil ita animum seducit ac peruertit, vt munera. Hinc i. Reg. 8. dicitur de filiis Samuelis: *Declinarunt post auaritiã, acceperunt munera, peruerterunt iudicium.* Vbi S. Greg. ait: *ardor auaritiã est causa accipiendorum munerum, & acceptio munerum est causa peruertendi iudicij.* Cum igitur apparet eo donata intendere vt animum deliniant eoq; inclinent quod non decet, constantissime repudianda sunt, etiam si aerei montes offerantur.

munera, quia munera excitant.

SIGNVM CXLVIII.

Negotia secularia studiosissime vitare.

D Anselmus Abbas Beienfis & Archiepisc. Cantuariensis lib. de siml. c. 187. ita de se scribit: *Sicut bubo, dum in cauerna cum pullis suis est, & suo modo bene sibi est, dum vero inter coruos & corniculas seu alas aues est, incur satur ac dilaniatur. omnino sibi male est, vt pote quia hic rostro percutit, ille*

Tim. 2. v. 2. nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.

pp alis

alis in eum irruit, alter vero vnguibus disconditur
 hi. Quando enim cum Monachis, meis scilicet, p[ro]hibe
 uerjari queo, mihi bene est, & grata ac singulari
 mea consolatio: quando vero remotus ab illis inter
 res conuersor, hinc inde me variis rerum inc
 lacerant, & que non amo secularia negotia p[ro]uocant
 itaq, mihi est quando sic sum ac tremens periculum
 mea mea dispendium. Certe rerum ciuiliu[m] comp
 plicatus lucem amittit diuinitatis seu sancti
 sua. S. Leo: de humano puluere necesse est
 Religiosorum corda lordescere.

Qui potest
 colo affixum
 cælum in-
 tueri.

2. Synesius Episc. in curis Ecclesiasticis se
 secum actum existimabat, si non & secularia
 gotiis obrueretur. Hinc illæ autem ipsius
 relis sententiæ. Ciuilem virtutem cum Sacerdotio
 iungere est versare ea que simul versari non possunt
 cum seculum tulit eosdem Sacerdotes & iudices. S.
 Egyptij & Hebraeorum gens multo tempore Sacer
 Reges habuerunt. Deinde (vt mihi videtur) cum diuinitas
 humano more perageretur se iunxit Deus ritus
 & alius Sacerdos, alius dux effectus est, &c. Et que
 rata à Deo coniungere conaris, qui neq, vt gubernat
 sed vt falso gubernemus expectis? Et: Mea facultas
 duobus dominis seruire. Si vero sunt aliqui qui magis
 scientia ledantur, poterunt sane & Sacerdotio
 ciuitatum p[ro]fecti esse. Radius solis etiam si cum
 conuersabitur, purus manet, & non coinquinatur
 vero si idem hoc fecero, fontibus & mari opus habet
 etelæc Synesius, nam munus Sacerdotis est
 petuo in cælos volare, nec libenter in res ter
 res se diffundere ne imprudenter in altum
 mundanorum fluctuum prouehatur.

3. V. re & grauer Gregorius: Nullum, inquit, *Hom. 17. in*
 ab alijs manus præiudicium quam à Sacerdotibus *Euang.*
 Deo, quando eos quos ad aliorum correctionem
 præiudicat, dare de se exempla prauitatis cernit, quando
 peccamus, qui compescere peccata debuimus, nulla
 animarum lucra querimus, ad nostra quotidie studia
 vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam
 mente captamus, & quia eo ipso, quo ceteris præ-
 lati sumus, ad agenda qualibet maiorem licentiam
 habemus, susceptæ benedictionis ministerium vertimus
 & ambitionis argumentum: Dei causas relinquimus, ad
 terrena negotia vacamus, locum sanctitatis accipimus,
 & terrenis actibus implicamur. Et qui negotium
 prædicatoris suscipit, dignum non est vt onus
 secularium negotiorum portet, ne dum hoc eius
 colla deprimat, ad prædicanda cœlestia non as-
 surgat. Hæc Greg. Boni autem & pietatis amantes
 Clerici, quæ sursum sunt sapiunt, non quæ super
 terram, oculosque ad solem illum iustitiæ fixos
 tenent, neque deorsum ad ea quæ sunt mundi
 habent respectum, nihil omnino cum stulto po-
 pulo errorumque magistro contrahunt, cœlestia
 semper spectant, in Christo omnes cogitationes
 curasque defigunt.

4. S. Cyr. Epist. 66. de bene instituto Clero
 Hæc nunc ratio & forma in Clero tenetur
 vt qui in Ecclesia Domini ordinatione Clerica
 promouentur, in nullo ab administratione diui-
 na auocentur, nec molestiis & negotiis sæcula-
 ribus alligentur, sed in honore sportulantiū fratrum
 tanquā decimas ex fructibus accipientes ab altari

*De bene
 instituto
 Clero.*

& sacrificiis non recedant, sed die & nocte con-
stitibus rebus & spiritualibus seruiant.

*A tutelariū
munere
procul Cle-
rici.*

Ad 5. Concilium Africanum allata quere-
bat quod moriens Christianus Presbyterum
suis tutorem ex testamento nominasset. Quo-
modo acriter autem Synodus vltia sit tale facinus per-
de ac impium & detestabile scripta ex eodem
Cypriano eadem hæc 66. testatur Epistola, quæ
quoque gesta his verbis exprimitur: *Græ-
com moti sumus, ego & collega mei, qui præsentem
erant, & compresbyteri nostri qui nobis assidebant
cognouissent quod Geminus victor frater nostrus
culo excedens Geminium Faustinum Presbyterum
rem testamento suo nominauerit; cum iam præ-
concilio Episcoporum statutum sit ne quis de Clero
Dei ministris tutorem vel curatorem testamento
stituat, quando singuli diuino Sacerdotio honori
Clerico ministerio constituti non nisi altari & sub
deseruire, & precibus atque orationibus vacare
Ne igitur aliquis ex fidelibus id amplius
presumeret eidem S. Synodo placuit eum
delictum grauiori censura percelli, delin-
temque feuerissime olim decreta subijci
quam refert idem Cyprianus sic dicens:
Episcopi antecessores nostri religiose considerant
lubriter providentes censuerunt, ne quis frater
ad tutelam, vel curam Clericum nominaret, &
hoc fecisset, non offerretur pro eo, nec sacrificium
mitione eius, neq; enim apud altare Dei meretur
ri in Sacerdotum prece, qui ab altari Sacerdotum
stros voluit auocare. Et ideo Victor cum contra
nuper in Concilio à Sacerdotibus datam Geminus*

*V. Baron.
An. Chr.
257.*

simum Presbyterum ausus sit tutorem constituere, non est quod pro dormitione eius apud nos fiat oblatio, aut obsecratio aliqua nomine eius in Ecclesia frequenterur; ut Sacerdotum decretum religiose & necessario factum seruetur à vobis, simul & ceteris fratribus detur exemplum, ne quis Sacerdotes & ministros Dei altari eius & Ecclesia vacantes ad seculares molestias deuocet. Hucusque decretum Synodi.

5. S. Hier. ad Nepot. Negotiatorem Clericum, & ex imprope diuitem, & ex ignobili gloriosum quasi quantum pestem fuge.

*Negotiatio
vetita est
Clericis.*

6. S. Aug. li. 99. vet. & noui test. Antequam Ecclesiasticus quis sit, licet ei negociari, facto iam non licet.

7. Concil. Nicæ. c. 17. statuit, ut si quis inuentus fuerit turpia lucra sectari, deiciatur à Clero, & alienus habeatur ab Ecclesiastica gradu.

8. Concilium Tarraconense c. 2. Canonum statutis firmatum est, ut quicumque in Clero esse voluerit, emendi vilius & vendendi carius studio non utatur, quod si exercere voluerit cohibeatur à Clero. Vtinam autem non venderet cum magno scandalo frumenta sua carius quam laici.

9. In decretalibus Alexandri III, ad Londonensem Episc. Sub interminatione anathematis prohibemus ne Monachi, vel Clerici causa lucri negociantur. Peccant ergo Clerici in sacris constituti mortaliter si multum negotiationi dent operam maxime sine necessitate. V. Episc. Gelasij I. ad Episcopos per Lutaniam (cap. consequens dist. 88.) ubi vult. Clericos ab omni cuiuslibet negotiationis ingenio cupiditateque cessare, aut in quocunque gradu fuerint

positi mox à Clericalibus officiis abstinere. Indecum certe est hominem sacrum profanis lucris occupatum esse, & negotiatio plena est periculis mendaciorum, periurij & iniustitiz. Syr. 26. Difficile exiit negotians à negotio (rerum ad salutem pertinentium.)

S I G N V M C X L I X .

Promptissime suis maioribus obedire.

De ob Chr. 1.

Luc 2.

Ioan 4. 5. 6

Matt. 26.

Phil. 2.

Ioan 6.

In vitis pp.

& Pallad.

hist. 28.

Apostoli nondum Christum facientem conspexerant, nondum lestis regni retributionem per illum futuram dierant, & statim vt vocavit eos relictis omnibus ipsum secuti sunt, atque ita eidem adhererunt, vt nulla deinde aduersitate, nullis persecutionum tempestatibus auelli separari queverint, in deserto turbæ discumbenti iussi cibum ponere, quinque panes & duos pilces, est totum quod habebant, nihil sibi referre porrexerunt, hinc plura collegerunt quæ tulerunt.

2. Paulus Monachus cognomento frater Antonij discipulus cum quæssisset esse prophetis prior Christus? in epam interrogatus silentio diluere iussus triennio tacuit. Paulus cum multa illi absurda & superuacanea expectanda obedientiæ causa imperarentur, ea tantum necessaria perficere nunquam distulit, vt g.